

บันทึก

เรื่อง การตีความประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๒

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งมาโดยหนังสือที่ ๑๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๒ ว่า กระทรวงมหาดไทยรายงานว่า กรมที่ดินได้หารือเรื่องการขอรับมรดกสิทธิการรับจำนองที่ดินว่า ผู้เยาว์จะกระทำด้วยตนเองโดยลำพังได้หรือไม่ กระทรวงมหาดไทยเห็นว่าตามพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน ร.ศ. ๑๒๗ มาตรา ๖๕, ๖๖ และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๑ ผู้เยาว์จะทำนิติกรรมโดยลำพังไม่ได้ เว้นแต่จะเข้าช้อยกเว้นที่ระบุไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๒๒, ๒๓, ๒๔ และ ๒๕ แต่ยังสงสัยว่าการขอรับมรดกสิทธิการรับจำนองนั้น จะถือว่าเป็นการที่ผู้เยาว์เพียงได้ไปซึ่งสิทธิอันใดอันหนึ่ง ซึ่งผู้เยาว์อาจทำได้โดยลำพังตามมาตรา ๒๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือไม่ จึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมายกองที่ ๑) ได้พิจารณาแล้วขอเสนอความเห็นดังต่อไปนี้

พึงสังเกตว่า กิจการตามมาตรา ๖๕ และ ๖๖ (เกี่ยวกับการทำสัญญาโอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน) แห่งพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน ร.ศ. ๑๒๗ กิติ หรือกิจการตามมาตรา ๒๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กิติ ซึ่งผู้เยาว์จะกระทำโดยลำพังตนเองไม่ได้ นั้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับนิติกรรมทั้งนั้น และช้อยกเว้นต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๒, ๒๓, ๒๔ และ ๒๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับนิติกรรมเช่นเดียวกัน แต่การรับมรดกนั้นเป็นการได้มาซึ่งสิทธิโดยทางอื่นนอกจากนิติกรรม และการขอจดทะเบียนการรับมรดกเฉพาะที่เกี่ยวกับกรมที่ดินก็เป็นแต่เพียงการกระทำเพื่อให้สิทธินั้นบริบูรณ์ตามมาตรา ๑๒๙๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เท่านั้น ดังนั้น จึงเป็นเรื่องที่ผู้เยาว์พึงกระทำด้วยตนเองโดยลำพังได้ หากเป็นการต้องห้ามตามบทบัญญัติที่กล่าวมาแล้วไม่

(ลงชื่อ) ส. วินิจัยกุล

(นายเสริม วินิจัยกุล)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๕๒